

Sygn. akt IV P 91/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Alicja Lisiecka
Ławnicy:	Paulina Sadłos Michał Walczak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Stanisz

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2020 r. w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J., i D. K.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w P.**

o odszkodowanie

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki M. B. kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka M. B.,
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki M. B. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- wyroкови w pkt 1 (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto,
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki K. C. kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka K. C.,

7. zasądza od pozwanego na rzecz powódki K. C. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
8. wyrokowi w pkt 5 (piątym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto,
9. zasądza od pozwanego na rzecz powódki I. K. (1) kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,
10. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka I. K. (1),
11. zasądza od pozwanego na rzecz powódki I. K. (2) kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
12. wyrokowi w pkt 9 (dziewiątym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto,
13. zasądza od pozwanego na rzecz powódki E. F. kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,
14. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka E. F.,
15. zasądza od pozwanego na rzecz powódki E. F. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
16. wyrokowi w pkt 13 (trzynastym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto,
17. zasądza od pozwanego na rzecz powódki T. G. kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,
18. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka T. G.,
19. zasądza od pozwanego na rzecz powódki T. G. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
20. wyrokowi w pkt 17 (siedemnastym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto,
21. zasądza od pozwanego na rzecz powódki K. J. kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,

22. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka K. J.,

23. zasądza od pozwanego na rzecz powódki K. J. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

24. wyrokowi w pkt 21 (dwudziestym pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto,

25. zasądza od pozwanego na rzecz powódki D. K. kwotę 6.750,00 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto tytułem odszkodowania za niezasadne rozwiązanie za wypowiedzeniem łączącej strony umowy o pracę na czas nieokreślony,

26. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 1.260,00 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka D. K.,

27. zasądza od pozwanego na rzecz powódki D. K. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

28. wyrokowi w pkt 25 (dwudziestym piątym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.257,92 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 92/100) brutto.

Sędzia

Alicja Lisiecka

Ławnik Ławnik

Paulina Sadłós Michał Walczak

Sygn. akt IV P 91/19

UZASADNIENIE

Powódka M. B. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w dniu 6 września 2019r. i skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. w P. domagała się uznania za bezskuteczne dokonanego przez pozwanego wypowiedzenia umowy o pracę, a w przypadku upływu okresu wypowiedzenia i rozwiązania stosunku pracy- przywrócenia do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach pracy i płacy, a także zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka M. B. wskazała, że w dniu 4 maja 2015r. została zatrudniona w pozwanej spółce (...) na stanowisku szwaczki, w pełnym wymiarze czasu pracy, początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od dnia 22 listopada 2018r. - w oparciu o umowę o pracę czas nieokreślony. Pracodawca, pismem z dnia 19 sierpnia 2019r., doręczonym powódce w tym samym dniu, rozwiązał z M. B. umowę o pracę z zachowaniem ustawowego, 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, jako przyczynę wskazując brak osiągania wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku.

W ocenie powódki wskazana przez pozwanego w oświadczeniu z dnia 19 sierpnia 2019r. przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę jest nieprawdziwa albowiem powódka zawsze realizowała wszystkie powierzone jej zadania bez zbędnej zwłoki, natomiast odnotowana od pewnego czasu

mniejsza ilość wykonanej przez powódkę pracy wyniknęła z braku zleceń na wyroby produkowane przez pozwanego, nie zaś z winy powódki.

Sprawa z powództwa M. B. została zarejestrowana w tut. Sądzie Pracy pod sygn. akt ***IV P 91/19.***

Identyczne w zakresie żądania i takie samo w zakresie uzasadnienia roszczenie wysunięte wobec pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. zostało zgłoszone przez 6 innych szwaczek zatrudnionych w pozwanej spółce, tj. K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K.. Pozwy w/wym. 6 powódek zostały zarejestrowane kolejno pod sygn. akt: ***IV P 92/19, IV P 93/19, IV P 126/19, IV P 127/19, IV P 128/19, IV P 129/19.***

Zarządzeniami z dnia 11 września 2019r. i z dnia 29 października 2019r. sprawy z powództwa K. C. (sygn. akt IV P 92/19), I. K. (1) (sygn. akt IV P 93/19), E. F. (sygn. akt IV P 126/19), T. G. (sygn. akt IV P 127/19), K. J. (sygn. akt IV P 128/19) i D. K. (sygn. akt IV P 129/19) zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą z powództwa M. B. i były prowadzone pod ***sygn. akt IV P 91/19.***

Pozwany (...) Sp. z o.o. w P. wniósł o oddalenie powództw M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. w całości i zasądzenie na swoją rzecz-od każdej z 7 powódek - kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozwy M. B., K. C. i I. K. (1), opatrzonej datą 3 października 2019r.(k. 36-40), podobnie jak w odpowiedziach na pozwy E. F.(k.14-18 akt IV P 126/19), T. G. (k. 14-18 akt IV P 127/19), K. J. (k. 15-19 akt IV P 128/19) i D. K. (k. 18-22 akt IV P 129/19), noszących datę 24 października 2019r., strona pozwana wyjaśniła, iż rozwiązała z powódkami umowy o pracę za wypowiedzeniem z racjonalnych przyczyn, które usprawiedliwiały rezygnację pozwanego z dalszego zatrudniania 7 w/wym. powódek, a mianowicie z powodu braku po stronie M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. umiejętności i predyspozycji do wykonywania zawodu szwaczki zgodnie z kryteriami przyjętymi przez (...) Sp. z o.o. w P., a podyktowanymi wymogami gospodarki rynkowej. Pozwany pracodawca podkreślił, że słaba wydajność pracy powódek, wynikająca z ujęcia wartościowo-ilościowego wykonanych przez nie operacji, wskazywała nie tylko na fakt, że M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. nie wykonywały minimalnych norm, ale wykonywały prace na tak niskim poziomie, że strona pozwana zmuszona była dopłacać nawet do ich minimalnego wynagrodzenia. (...) Sp. z o.o. w P. zaprzeczył, aby u podstaw zwolnienia powódek leżał brak zleceń szycia dla pozwanej spółki. Wskazał, że 100% jego udziałów należy do (...) Sp. z o.o. w I., który działa w branży bezpieczeństwa i higieny pracy, a jednym z jego działów jest stała sprzedaż ubrań roboczych dla dużych podmiotów gospodarczych o zasięgu ogólnopolskim, m.in. dla (...) S.A i (...) S.A., co powodowało- i nadal powoduje- że pozwana spółka nie była- i nie jest -w stanie sama wykonać wszystkich zleceń.

W piśmie procesowym z dnia 21 października 2019r.(k. 140-141), stanowiącym odniesienie do argumentów strony pozwanej przedstawionych w odpowiedziach na pozwy, M. B., K. C. i I. K. (1), a za nimi - w toku procesu- także pozostałe powódki, dodały, że pozwany pracodawca, wskazując jako przyczynę rozwiązania stosunków pracy brak osiągnięcia wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku, nie przedstawił powódkom o jakie wyniki chodzi, jakie były oczekiwania pracodawcy wobec nich oraz z jakimi pracownikami zostały porównane wyniki pracy wszystkich powódek. Powyższe - zdaniem strony powodowej - świadczyło o braku precyzyjnego, zrozumiałego i odpowiadającego prawu wskazania pracownikowi przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę i w konsekwencji uczyniło przedmiotowe wypowiedzenia wadliwymi, bo naruszającymi przepisy o wypowiedaniu umów o pracę i w pełni uzasadniało dochodzone w pozwach roszczenia.

W toku postępowania, na rozprawie w dniu 23 stycznia 2020r.(k. 160, e-protokół z dnia 23 stycznia 2020r.-min. 00:02:47-00:03:48), wszystkie powódki dokonały przekształcenia powództw i w miejsce dotychczas żądanej restytucji stosunków pracy, M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. wniosły o zasądzenie - każda na swoją rzecz -

od pozwanego kwoty 6.750,00zł. brutto, odpowiadającej wynagrodzeniu za 3-miesięczny okres wypowiedzenia, a to tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umów o pracę zawartych na czas nieokreślony.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództw również w ich zmodyfikowanym kształcie. Konsekwentnie prezentowała stanowisko wyrażone w pisemnych odpowiedziach na pozwy (k. 160, e-protokół z dnia 23 stycznia 2020r.-min. 00:03:48:00:04:17).

Sąd ustalił, co następuje:

W 1991r. w I. powstał (...) Sp. z o.o. zajmujący się dystrybucją środków ochrony indywidualnej pracowników, m.in. odzieży roboczej i ochronnej oraz kompleksowym doradztwem w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Chęć posiadania bezpośredniego wpływu na jakości sprzedawanej odzieży ochronnej i roboczej spowodowała, że (...) zdecydował się otworzyć i uruchomić własną szwalnię - w ten sposób powstał pozwany (...) Sp. z o.o. w P., zajmujący się produkcją odzieży roboczej na zamówienia klientów, dopasowanej do ich indywidualnych potrzeb, w korzystnej, konkurencyjnej na rynku, cenie.

(dowód-informacja z KRS oraz F. strony pozwanej)

W celu realizacji powyższych zadań pozwana spółka zatrudniła w zlokalizowanej na terenie P. szwalni około 20-25 szwaczek. Szyły one m.in. odzież roboczą o ochronną na zlecenie takich podmiotów jak R., M., Ż., (...) i L..

(dowód - zeznania świadków: M. S.- k. 160-162, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min. 00:05:10-00:48:05, L. U.- k. 162-164, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min.00:48:55-01:32:45)

W 2015r. pozwany (...) Sp. z o.o. w P. nawiązał współpracę z (...) S.A. w B., firmą funkcjonującą na polskim rynku od 1992r. i ostatnio zajmującą się sprzedażą odzieży damskiej pod marką Q., której kolekcje tworzone są z myślą o eleganckich kobietach ceniących ponadczasową klasykę, ale też nastawionych na nowe trendy i ciekawe rozwiązania w modzie.

(**dowód** -informacje z KRS oraz na stronie internetowej (...) S.A., przesłuchanie strony pozwanej w osobie Prezesa Zarządu –W. N.-k. 179-180, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:24:49-02:54:13)

W celu realizacji zamówień pochodzących z (...) S.A., (...) Sp. z o.o. w P. uruchomił w M., przy ul. (...), wyposażoną w maszyny do szycia odzieży lekkiej, szwalnię i do pracy w niej zatrudnił 15 wykwalifikowanych szwaczek, w tym 7 powódek- M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K., 1 brygadistkę i 1 osobę na tzw. żelazku, czyli pracownicę zajmującą się prasowaniem uszytych elementów damskiej odzieży oraz gotowych już ubrań.

W momencie zatrudnienia u strony pozwanej wszystkie powódki posiadały dodatkowo kilkunastoletnie, a nawet dłuższe, doświadczenie w pracy na stanowisku szwaczki (np. powódka M. B. doświadczenie 22-letnie, T. G.- 26-letnie, I. K. (1)- 20-letnie), a niektóre z nich pracowały wcześniej u wymagającego pracodawcy niemieckiego - w Przedsiębiorstwie (...)(np. powódka E. F.).

(dowód- dokumenty zgromadzone w części A akt osobowych powódek, zeznania świadków: M. S.- k. 160-162, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min. 00:05:10-00:48:05, L. U.- k. 162-164, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min.00:48:55-01:32:45, A. U.-k. 171-173, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:02:20-00:42:59, przesłuchanie powódek: M. B.-k.173-174, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:43:34-01:06:17, K. C.-k. 174-175, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:06:17-01:19:49,E. F.-k. 175-177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:19:49- 01:45:34, T. G.- k. 177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:45:34-01:55:12, K. J.-k. 177-178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:55:12-02:07:18 , D. K.-k. 178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.02:07:18-02:16:41, I. K. (1) - k. 178-179, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:16:41-02:24:30, przesłuchanie strony pozwanej w osobie Prezesa Zarządu - W. N.-k. 179-180, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:24:49-02:54:13)

Powódki M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G. i K. J. pracę w (...) Sp. z o.o. na stanowisku szwaczki, w pełnym wymiarze czasu pracy, rozpoczęły w dniu 4 maja 2015r., na podstawie umów o pracę na czas określony od dnia 4 maja 2015r. do dnia 3 listopada 2015r., następnie kontynuowały ją w oparciu o umowy o pracę z dnia 4 listopada 2015r. na czas określony od dnia 4 listopada 2015r. do dnia 3 listopada 2017r., umowy o pracę z dnia 4 listopada 2017r. na czas określony od dnia 4 listopad 2017r. do dnia 21 listopada 2018r. , by w dniu 22 listopada 2018r. zawrzeć ze stroną pozwaną umowy o pracę na czas nieokreślony.

Powódka D. K. została zatrudniona w pozwanej Spółce nieco później niż pozostałe powódki, bo w dniu 8 czerwca 2015r., ale również na podstawie trzech kolejnych umów o pracę na czas określony, a od dnia 22 listopada 2018r. - tak, jak M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G. i K. J. - na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Do obowiązków powódek na zajmowanych stanowiskach szwaczek należało rzetelne i efektywne wykonywanie przydzielonych obowiązków oraz prac powierzonych, wykonywanie prac za pomocą maszyn szwalniczych, takich jak overlocki, obsługa stebnowki , a do obowiązków powódek E. F. i K. J. - dodatkowo także szycie na maszynach szwalniczych.

(dowód -umowy o pracę powódek-k. 4-7, k. 14-17, k. 25-28, k. 4-7 akt IV P 126/19, k. 4-7 akt IV P 127/19, k. 4-8 akt IV P 128/19, k. 4-11 akt IV P 129/19, zakres czynności pracownika – część B akt osobowych wszystkich powódek)

Zgodnie z treścią zawartych umów o pracę, każda z powódek za pracę świadczoną na rzecz pozwanego na stanowisku szwaczka, otrzymywała miesięczne wynagrodzenie w wysokości wynagrodzenia minimalnego. Ani umowy o pracę, ani przedstawione powódkom przez pracodawcę informacje o podstawowych warunkach pracy, nie zawierały informacji o akordowym systemie wynagradzania powódek i jego zasadach , nie wskazywały wysokości stawek akordowych, nie opisywały także norm pracy.

(bezsporne)

Pierwsze trzy lata funkcjonowania szwalni w M. przebiegały bez zakłóceń. Skala zleceń (...) S.A. w B. na szycie odzieży damskiej do butików Q. w latach 2015-2018 była znaczna- w ciągu 1 miesiąca pozwany szył dwa modele sukienek i dwa modele bluzek lub jeden model sukienki i jeden model bluzki w ilości nawet po 1000 sztuk z każdego modelu.

(dowód- zeznania świadków: M. S.- k. 160-162, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min. 00:05:10-00:48:05, L. U.- k. 162-164, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min.00:48:55-01:32:45, A. U.-k. 171-173, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:02:20-00:42:59)

Procedura realizacji każdego zlecenia przebiegała w następujący sposób:

Kontrahent, czyli spółka (...) S.A., przedstawiał stronie pozwanej wzór odzieży damskiej- sukienki i/lub bluzki-której produkcją był zainteresowany, tkaninę, z której konkretne ubranie miało być wykonane oraz ilość sztuk danej sukienki i/lub bluzki, których uszycia oczekiwał. Następnie konkretne zlecenie było przez pozwanego dzielone na operacje, tzn. planowana do uszycia według wskazanego wzoru damska sukienka lub bluzka była rozkładana na poszczególne elementy, np. rękawy, kołnierzyk, przód lub tył, uwzględniano również konieczność wszycia zamka, rygielka lub przyszycia kieszeni. W dalszej kolejności brygadzistka szwalni w M.-A. U. wyznaczała spośród powódek, do próbnego uszycia danego elementu (rękawa, wszycia rękawa, kołnierzyka, wszycia kołnierzyka, wszycia zamka, zszycia wszystkich elementów w jedną całość, itp.), 2-3 osoby i dokonywała pomiaru czasu potrzebnego im do wykonania konkretnej operacji. Otrzymane czasy uśredniała. Poszczególne operacje, czas ich wykonania oraz czas uszycia całego ubrania ujmowała w specjalnie przygotowywanej rozpisce, którą następnie przekazywała do siedziby pozwanego w P., do M. S., która koordynowała pracę między szwalnią a firmą zamawiającą. M. S. dokonywała analizy danych i pomiarów nadesłanych jej przez brygadzistkę szwalni w M. i w oparciu o nie wskazywała kontrahentowi możliwy - w jej ocenie- do dotrzymania przez pozwanego termin realizacji danego zlecenia (np. 10 dni na uszycie oczekiwanego 1000 sztuk sukienek według wskazanego modelu).

W sfinalizowanej umowie obejmującej zlecenie uszycia przez (...) Sp. z o.o. określonej ilości i rodzaju odzieży damskiej, (...) S.A. w B. zastrzegł sobie możliwość otrzymania od pozwanej Spółki kary umownej za nieterminową realizację zlecenia, natomiast powódki przystępując do szycia określonego ubrania w rzeczywistości rozpoczynały pracę w systemie akordowym, tj. zmuszone były wyrobić narzucone im z góry przez pracodawcęienne normy (np. m.in. wszyć 50 sztuk zamków dziennie czy 50 rękawów w ciągu 8 godzinnego czasu pracy), które nie zawsze opierały się na wcześniej dokonanych pomiarach czasu pracy, nie uwzględniały przestojów spowodowanych niedostarczeniem niezbędnych elementów ubrania (np. zamków czy ozdobnych aplikacji), zrywającymi się nićmi, trudnościami w obróbce konkretnej tkaniny i z tego tytułu nie raz budziły sprzeciw powódek i ich uwagi na temat niemożliwości zrealizowania narzuconych norm.

Ilość i rodzaj wykonanych przez każdą z powódek w danym dniu roboczym operacji wpisywany był przez nie do specjalnych kart produkcyjnych, w oparciu o które pracodawca obliczał wypracowane przez powódki, w danym okresie rozliczeniowym, wynagrodzenie za pracę i dokonywał oceny wydajności ich pracy. Pozwany posługiwał się przy tym ustalonymi przez siebie, przypisanymi do poszczególnych operacji, stawkami kwotowymi, które przykładowo wynosiły: 0,02zł. za wszycie rygielka, 0,14zł. za wszycie dwóch rękawów, 0,40zł. za podwiniecie spodni, czy 0,60zł. za obłożenie. Zastosowanie tak niskich stawek akordowych sprawiło, że wypracowanie przez powódki własnych, minimalnych wynagrodzeń, było wręcz niemożliwe i wymagało od nich uszycia bardzo dużej ilości ubrań, przy utrzymaniu przez pozwanego zleceń z (...) S.A. na wysokim poziomie.

Przez cały okres swojego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. powódki nie otrzymały wynagrodzenia wyższego niż ustalone w umowach o pracę wynagrodzenie minimalne, a pracodawca od samego początku ich zatrudnienia, jak mantrę, powtarzał ustnie, że powódki są niewydajne. Jednocześnie jakość pracy powódek nie budziła zastrzeżeń, nie miały miejsca żadne zwroty ubrań krzywo, brzydko czy niedokładnie uszytych, a pozwany po trzech latach pracy powódek w oparciu o umowy terminowe, zdecydował się w 2018r. zawrzeć ze wszystkimi powódkami umowy o pracę na czas nieokreślony. O ile pojawiały się, przekazywane powódkom przez brygadzkę, jakiegokolwiek uwagi mające na celu zwiększenie ich mobilizacji do pracy, to wynikały one z nagle skróconych terminów realizacji danego zlecenia, podyktowane były także zmniejszeniem stanu zatrudnienia szwaczek w M. o 4 osoby. Nigdy nie zdarzyło się, aby za sprawą powódek strona pozwana nie wykonała zlecenia na rzecz (...) S.A., wykonała je z opóźnieniem i z tego tytułu (...) Sp. z o.o. zmuszony był zapłacić na rzecz w/wym. kontrahenta przewidziane w umowie kary umowne. W przypadku dużych 2-3 zleceń, opiewających na 1000 sztuk jednego modelu odzieży damskiej, zdarzało się, że powódki wspierane były przez szwaczki zatrudnione w szwalni w P., które na co dzień zajmowały się szyciem odzieży roboczej i ochronnej na potrzeby sieci sklepów prowadzonych przez (...) Sp. z o.o. w I.. Sytuacje takie w okresie zatrudnienia powódek miały miejsce kilkakrotnie.

(dowód- zeznania świadków: M. S.- k. 160-162, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min. 00:05:10-00:48:05, L. U.- k. 162-164, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min.00:48:55-01:32:45, A. U.-k. 171-173, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:02:20-00:42:59, przesłuchanie powódek: E. F.-k. 175-177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:19:49-01:45:34, T. G.- k. 177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:45:34-01:55:12, K. J.-k. 177-178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:55:12-02:07:18 ,przesłuchanie strony pozwanej w osobie Prezesa Zarządu - W. N.-k. 179-180, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:24:49-02:54:13)

W 2018r. zmniejszeniu zaczęła ulegać skala zleceń z (...) S.A. Zamówienia opiewały na 500, a nawet na 100 sztuk i dotyczyły uszycia zaledwie dwóch produktów. Kontrahent poszukiwał tańszych zleceniobiorców jego zamówień i w związku z tym uwagę swoją zaczął kierować na rynek chiński. Aby zapewnić pracę szwaczkom z M., pozwany przerzucał z P. zlecenia wyprodukowania odzieży roboczej. Ostatnie zlecenie uszycia odzieży damskiej w ilości 249 sztuk powódki zrealizowały we wrześniu 2019r. Równoległe, podobnie, jak szwaczki z P., szyły odzież roboczą na potrzeby (...) S.A., a nawet tapicerkę i kozuchy.

(dowód- zeznania świadków: M. S.- k. 160-162, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min. 00:05:10-00:48:05, L. U.- k. 162-164, e-protokół z dnia 23.01.2020r.-min.00:48:55-01:32:45, A. U.-k. 171-173, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:02:20-00:42:59, przesłuchanie powódek: E. F.-k. 175-177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:19:49-

01:45:34, T. G.- k. 177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:45:34-01:55:12, K. J.-k. 177-178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:55:12-02:07:18 ,przesłuchanie strony pozwanej w osobie Prezesa Zarządu - W. N.-k. 179-180, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:24:49-02:54:13)

Pismami z dnia 19 sierpnia 2019r. pozwany (...) Sp. z o.o. w P. rozwiązał z powódkami: M. B., K. C. i I. K. (1), zawarte na czas nieokreślony umowy o pracę, z zachowaniem ustawowego, 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Pozostałe powódki - E. F., T. G., K. J. i D. K. podobne oświadczenia pracodawcy o rozwiązaniu za wypowiedzeniem umów o pracę zawartych na czas nieokreślony otrzymały w dniu 24 września 2019r.

Jako przyczynę rozwiązania stosunków pracy za wypowiedzeniem pozwany wskazał brak osiągnięcia przez wszystkie powódki wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku.

M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. nie miały pojęcia z kim, z jakimi szwaczkami zatrudnionymi przez pozwanego, zostały porównane ich wyniki pracy i dlatego to właśnie one zostały wybrane do zwolnienia. Z odpowiedzi na pozwy, z dołączonych do nich jako załączniki dokumentów prywatnych strony pozwanej w postaci tabelarycznego zestawienia ilości i wartości operacji krawieckich wykonanych przez niejaki: M. D., A. S. (1), A. S. (2) i R. S. oraz z zeznań złożonych w toku niniejszego procesu przez świadków M. S., L. U. i A. U., powódki dowiedziały się, że wyniki ich pracy, które wpłynęły na decyzję pozwanego pracodawcy o rozwiązaniu z nimi stosunków pracy, zostały porównane z wynikami pracy 4 spośród 25 szwaczek szyjących odzież roboczą i ochronną, zatrudnionych w (...) Sp.z o.o., tyle że wykonujących swoje obowiązki w szwalni na terenie P..

(dowód - rozwiązanie umów o pracę za wypowiedzeniem – część C akt osobowych powódek, przesłuchanie powódek: M. B.-k.173-174, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:43:34-01:06:17, K. C.-k. 174-175, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:06:17-01:19:49,E. F.-k. 175-177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:19:49- 01:45:34, T. G.-k. 177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:45:34-01:55:12, K. J.-k. 177-178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:55:12-02:07:18 , D. K.-k. 178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.02:07:18-02:16:41, I. K. (1) - k. 178-179, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:16:41-02:24:30)

Po wypowiedzeniu powódkom umów o pracę, na ich miejsce nikt nie został zatrudniony. Brygadzistka A. U. oraz dwie pozostałe szwaczki, dotychczas wykonujące swoje obowiązki w szwalni w M., otrzymały od pozwanego wypowiedzenia zmieniające warunki pracy i od dnia 1 stycznia 2020r. pracują na rzecz (...) Sp. z o.o. tyle, że w P.. Jako przyczynę dokonania w/wym. wypowiedzeń zmieniających strona pozwana wskazała utratę kontrahenta. Dla A. U. podana przyczyna była jasna, zrozumiała i prawdziwa- chodziło o (...) S.A. w B., który zrezygnował z usług szwalniczych pozwanego i chcąc ograniczyć koszty produkcji ubrań damskich podjął próbę znalezienia nowych zleceniobiorców poza granicami Polski.

(dowód- zeznania świadka A. U.-k. 171-173, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:02:20-00:42:59, przesłuchanie powódek: M. B.-k.173-174, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.00:43:34-01:06:17, K. C.-k. 174-175, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:06:17-01:19:49,E. F.-k. 175-177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:19:49- 01:45:34, T. G.-k. 177, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:45:34-01:55:12, K. J.-k. 177-178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 01:55:12-02:07:18 , D. K.-k. 178, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min.02:07:18-02:16:41, I. K. (1) - k. 178-179, e-protokół z dnia 2.03.2020r.-min. 02:16:41-02:24:30)

Umowy o pracę na czas nieokreślony łączące pozwaną Spółkę z M. B., K. C. i I. K. (1) uległy rozwiązaniu z dniem 30 listopada 2019r., natomiast umowy łączące (...) Sp. z o.o. z E. F., T. G., K. J. i D. K. uległy rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2019r.

(bezsporne)

Szwalnia w M. z końcem roku 2019r. przestała istnieć, maszyny stanowiące jej wyposażenie zostały przeniesione do szwalni w P..

(bezsporne)

(...) S.A. w B. to nie jedyny kontrahent, którego strona pozwana utraciła w 2019r.

(dowód- przesłuchanie strony pozwanej w osobie Prezesa Zarządu - W. N.-k. 179-180, e-protokół z dnia 2.03.2020r.- min. 02:24:49-02:54:13)

Wynagrodzenie powódek obliczone według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy wynosiło 2.257,92zł. brutto miesięcznie.

(dowód - informacja pozwanego z dnia 2.10.2019r.- k. 137)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej przywołanych dowodów z dokumentów, których prawdziwości i autentyczności żadna ze stron postępowania nie kwestionowała oraz w oparciu o zeznania świadków: M. S., L. U. i A. U., jak i na podstawie przesłuchania stron- powódek M. B., K. C., E. F., T. G., K. J., D. K. i I. K. (1) oraz Prezesa Zarządu pozwanej Spółki - (...).

Oceny zeznań świadków i stron Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, ograniczając się do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia analizowanej sprawy. Zeznania świadków L. U. i A. U. nie wzbudziły uwag czy wątpliwości Sądu, były- w jego ocenie- jasne i prawdziwe.

Za przekonujące i wiarygodne Sąd uznał również zeznania przesłuchanych w charakterze strony powódek, z ostrożnością podszedł natomiast do zeznań świadka M. S., koordynatora pracy u strony pozwanej oraz Prezesa Zarządu pozwanej Spółki- (...). Nie przekonały Sądu zwłaszcza twierdzenia M. S. i W. N., iż wszystkie 7 powódek, wykwalifikowanych szwaczek z wieloletnim doświadczeniem zawodowym, przez cały czas swojego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. było mało wydajnych, bez dostatecznych umiejętności w szyciu lekkiej odzieży damskiej i przez to nie dających gwarancji prawidłowego i terminowego wykonania zleceń na rzecz kontrahenta, jakim był (...) S.A. w B.. Powyższemu przeczą zeznania samych powódek oraz zawarte w ich aktach osobowych historie zatrudnienia. Nie może bowiem zniknąć z pola widzenia fakt, że powódki zanim podjęły zatrudnienie u strony pozwanej przez lata pracowały w różnych zakładach odzieżowych i dziewiarskich, produkujących odzież damską ((...)) i szyjących dobrej jakości koszule męskie (P.) czy też u wymagającego pracodawcy niemieckiego ((...)) i w związku z powyższym - zdaniem Sądu- nie sposób było przyjąć, iż nagle, po wielu latach pracy, nie były w stanie uszyć w sposób prawidłowy i dobrej jakości sukienki czy bluzki dla butików Q.. Istotne jest, iż odzież uszyta przez powódki w okresie ich zatrudnienia u pozwanego, nigdy nie była zwracana celem dokonania poprawek, co świadczy o jej należytej jakości. Jeśli chodzi o małą wydajność pracy powódek, to zarzut ten- w ocenie Sądu- wpisywał się w powszechnie znany problem pracy szwaczek i nieustająco wzrastające wymagania i oczekiwania ich pracodawców oraz nierealne normy, przy jednoczesnym zastosowaniu niskich kwotowo stawek akordowych za wykonanie przez szwaczki poszczególnych operacji krawieckich.

Analiza materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie odsłoniła jeszcze kilka innych kwestii, do których Sąd powróci w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwa były zasadne i jako takie podlegały uwzględnieniu w całości.

Podstawą prawną dochodzonego przez powódki M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. odszkodowania był art. 45 § 1 k.p., który stanowi, iż w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony było nieuzasadnione lub naruszało przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Powódki zarzuciły, iż dokonane przez pozwanego -częściowo w dniu 19 sierpnia 2019r., częściowo w dniu 24 września 2019r.- rozwiązania łączących strony umów o pracę na czas nieokreślony za 3-miesięcznym wypowiedzeniem, dokonane zostały z naruszeniem przepisów obowiązujących przy wypowiedzaniu umów, a dodatkowo były także merytorycznie nieuzasadnione.

Stawiając zarzut formalny- naruszenia przepisów obowiązujących przy wypowiedzaniu umów, M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. wskazały na brak precyzyjnego, zrozumiałego i odpowiadającego prawu wskazania pracownikowi przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę, co -w ocenie powódek -przedmiotowe wypowiedzenia uczyniło wadliwymi.

Jeśli chodzi o uzasadnienie merytoryczne dokonanych wypowiedzeń, strona powodowa, na ile była w stanie domyślić się, co kryje się pod sformułowaniem „brak osiągnięcia wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku”, zaznaczyła, że powódki zawsze wykonywały wszystkie powierzone im prace bez zbędnej zwłoki, natomiast odnotowana od pewnego czasu mniejsza ilość wykonanej przez powódki pracy wyniknęła z braku zleceń na wyroby produkowane przez pozwanego, nie zaś z winy M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K.. Strona powodowa podkreśliła, że prawdziwą przyczyną rozwiązania przez (...) Sp. z o.o. łączących strony stosunków pracy była utrata przez pozwanego kontrahenta, tj. (...) S.A. w B., pod którego potrzeby pozwana Spółka zdecydowała się otworzyć szwalnię w M. i w celu realizacji jego zleceń zatrudnić powódki.

W związku z powyższym zadaniem Sądu stało się - w pierwszej kolejności - rozpoznanie podniesionego przez stronę powodową zarzutu natury formalnej albowiem w sytuacji, gdyby okazał się on słuszny, zbędne stałoby się poddawanie wypowiedzeń umów o pracę analizie pod kątem ich merytoryczności, a Sąd – na podstawie art. 45 § 1 k.p.-zobowiązany byłby, zgodnie z żądaniem pozwów, zasądzić na rzecz M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę w wysokości wskazanej w art. 47¹ k.p. w zw. z art. 36 § 1 pkt 3 k.p.

Przeprowadzone in casu postępowanie dowodowe wykazało, że zgłoszony przez powódki zarzut natury formalnej okazał się ze wszech miar trafny.

W myśl art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie, co -jak wskazuje powszechnie i judykatura, i doktryna- należy rozumieć jako obowiązek, a nie tylko jako zalecenie. Wymaganie przewidziane w przywołanym art. 30 § 4 k.p. nie jest spełnione, jeżeli w danych okolicznościach faktycznych ogólnie ujęta przyczyna rozwiązania umowy o pracę budzi u zwalnianego pracownika wątpliwości co do tego, z jakim konkretnie jego zachowaniem się wiązała. Zgodnie z linią orzecniczą prezentowaną przez Sąd Najwyższy przyczyna rozwiązania stosunku pracy powinna charakteryzować się konkretnością, rzeczywistością oraz dostatecznym sprecyzowaniem (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1998 r., I PKN 105/98, OSNAPiUS 1999/10 poz. 335).

W oświadczeniach pozwanego pracodawcy o wypowiedzeniu łączących go z powódkami stosunków pracy zawartych na czas nieokreślony jako przyczynę wypowiedzenia wskazano „brak osiągnięcia wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku”. W ocenie Sądu tak zakreślona przyczyna nie spełnia wymagań przewidzianych w przepisie art. 30 § 4 k.p., jest bowiem zbyt ogólna i nie charakteryzuje się konkretnością oraz dostatecznym sprecyzowaniem. (...) Sp. z o.o., wypowiadając 7 szwaczkom - powódkom umowy o pracę, nie wskazał na podstawie jakich mierników czy kryteriów mierzył wyniki pracy i wydajność powódek, z jakimi pracownikami porównywał pracę M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K., czy były to dwie pozostałe szwaczki, podobnie jak powódki, wykonujące swoje obowiązki w szwalni w M., którym pozwany –w przeciwieństwie do powódek- wręczył wypowiedzenia zmieniające, czy też porównanie odnosiło się do 20-25 szwaczek pracujących w szwalni na terenie P. i szyjących na co dzień odzież roboczą i ochronną, czy chodziło o wszystkie szwaczki z P., czy też tylko te, których praca charakteryzowała się największą wydajnością. Pozwany nie wskazał także w oświadczeniach o rozwiązaniu umów o pracę za wypowiedzeniem okresu, w którym praca wszystkich powódek była mało efektywna - czy trwało to przez cały okres ich zatrudnienia, przez rok, 6 miesięcy, 1 miesiąc, czy krócej oraz w jakim stopniu skutkowało to spadkiem ogólnej efektywności i wydajności w zakładzie pracy. Należy podzielić pogląd Sądu Najwyższego (vide: wyrok z dnia 14

maja 1999 roku, sygn. akt I PKN 47/99, Wokanda 2000/7 str. 27), że tylko wskazanie faktów i rzeczowych okoliczności dotyczących osoby pracownika bądź jego zachowania w procesie świadczenia pracy lub zdarzeń - także niezależnych od niego - mających wpływ na decyzję pracodawcy, spełnia warunek podania konkretnej przyczyny wypowiedzenia umowy. W przedmiotowej sprawie - w ocenie Sądu - pozwany pracodawca warunku tego nie spełnił.

Postępowanie dowodowe wykazało, iż powódki nie miały pewności i jasności co do przyczyny wypowiedzenia, a wręcz wskazana przyczyna wypowiedzenia umów była dla nich niezrozumiała, powódki bowiem nie mogły w swojej pracy na rzecz strony pozwanej dopatrzeć się zachowania, które stanowiłoby podstawę uznania, że nie wykonały one należycie i efektywnie przypisanych do ich stanowisk pracy obowiązków oraz narzuconych kryteriów pracy. W momencie, kiedy otrzymały wypowiedzenia, czyli w II połowie 2019r., miały wiedzę o znacznie mniejszych zleceniach szycia odzieży damskiej płynących ze strony kontrahenta, jakim była spółka (...), nie miały jednak świadomości, iż skala zleceń uległa zmniejszeniu na skutek ich niewydajnej pracy, co w odpowiedziach na pozwy i w postępowaniu przed Sądem podnosił pozwany. Narzucone powódkom przez pracodawcę normy pracy także nie raz budziły ich wyraźne zastrzeżenia, gdyż formalnie z niczego nie wynikały, zdarzało się, że przekraczały możliwości powódek, od których oczekiwano uszycia znacznej ilości ubrań w nieadekwatnym do skali zadania terminie, przy jednocześnie bardzo niskich stawkach akordowych, nie zawsze opierały się na wcześniej dokonanych pomiarach czasu zrealizowania danej operacji krawieckiej, nie uwzględniały przestojów spowodowanych niedostarczeniem niezbędnych elementów ubrania, zrywającymi się nićmi, czy trudnościami w obróbce konkretnej tkaniny. Należy także -zdanem Sądu- podkreślić, iż od początku zatrudnienia powódek aż do roku 2019r. pozwany, oprócz formuły o małej wydajności powódek, powtarzanej automatycznie przez M. S. niezależnie od skali realizowania przez nie narzuconych norm, nigdy nie zwracał powódkom uwagi na konieczność sumiennego i starannego wykonywania pracy, nigdy nie ukarał żadnej z nich jakkolwiek karą porządkową, przeciwnie- chwalił powódki za efekty ich pracy, zdarzyło się raz, że powódki za wykonanie swoich obowiązków otrzymały premię. Za wydajnością i prawidłowością wykonywania przez M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. obowiązków pracowniczych przemawiał także fakt, iż pozwany zawierał z powódkami kolejne terminowe umowy o pracę, a po trzech latach ich zatrudnienia, w 2018r., kiedy zaczęła maleć ilość zleceń pochodzących z (...) S.A. w B., zdecydował się zawrzeć z nimi -mimo wszystko- umowy o pracę na czas nieokreślony. Zdanem Sądu- gdyby pracodawca nie był zadowolony z wyników osiąganym przez powódki, z całą pewnością nie związałyby się z nimi bezterminowym stosunkiem pracy, a z zeznań powódki E. F. (k. 176) wynikało, że taka sytuacja w M. miała miejsce.

W ocenie Sądu, w analizowanej sprawie, na podkreślenie zasługiwało również i to, że zarzucony powódkom -i bliżej wyjaśniony przez pozwanego dopiero w toku procesu- brak osiągnięcia wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku, dotyczył okresu styczeń- czerwiec 2019r., kiedy to skala zleceń z (...) S.A. już od kilku miesięcy była zdecydowanie mniejsza i kiedy to powódki szyły znacznie mniej ubrań damskich, podczas, gdy produkcja odzieży roboczej i ochronnej w P. nie malała, a z zeznań Prezesa Zarządu pozwanej Spółki (...) wynikało, że wręcz wzrastała. Powyższe -zdanem Sądu - świadczyło o niemożliwości rzetelnego porównania wydajność pracy powódek z pracą szwaczek zatrudnionych w P., nie było także jasne dla Sądu, dlaczego do porównania z powódkami, dopiero w odpowiedzi na pozwy, zostały wybrane akurat te, a nie inne cztery szwaczki z P., tj. M. D., A. S. (1), A. S. (2) i R. S. i jak się miała w I półroczu 2019r. wydajność pracy pozostałych około 21 szwaczek z P. i 2 szwaczek z M. do pracy 7 powódek.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 listopada 1998r., sygn. akt I PKN 434/98, OSNAPiUS 1999, Nr 21 poz. 688, stwierdził, że ocena zasadności wypowiedzenia umowy o pracę powinna być dokonywana przez sąd w granicach przyczyn podanych pracownikowi przez pracodawcę. W przedmiotowej sprawie należało przyjąć, że przyczyna wypowiedzenia podana powódkom nie charakteryzowała się konkretnością i dostatecznym sprecyzowaniem, a dodatkowo pozwany (...) Sp. z o.o.-zdanem Sądu- nie wykazał, by była ona rzeczywista.

W ocenie Sądu brak osiągnięcia przez powódki wyników porównywalnych z wynikami innych pracowników na zajmowanym stanowisku, sprowadzający się do braku realizacji narzucanych powódkom przez pracodawcę norm, stanowił swoiste narzędzie, przy użyciu którego w dłuższej perspektywie czasowej strona pozwana mogła realizować swoje zamierzenia dotyczące zmniejszania stanu zatrudnienia na stanowisku szwaczka. To tylko dodatkowo-zdanem

Sądu- potwierdzało, że powódki nie były pracownikami mało wydajnymi, ale że zaistniała potrzeba redukcji zatrudnienia w szwalni w M. z uwagi na utratę kontrahenta - (...) S.A. w B., który poza granicami kraju poszukiwał tańszej siły roboczej do produkcji odzieży damskiej, zrezygnował z usług szwalniczych (...) Sp. z o.o., a tym samym sprawił, że szwalnia w M., w której swoje obowiązki wykonywały powódki, a która z założenia została uruchomiona w celu realizacji zleceń (...) S.A., stała się zbędna i zbędne stały się jej pracownicy- powódki. Taką właśnie, a nie inną, przyczynę wypowiedzenia dotychczasowych warunków pracy, a mianowicie- utratę kontrahenta- wskazała strona pozwana w wypowiedzeniu zmieniającym złożonym brygadziście z M. - A. U. oraz dwóm pozostałym szwaczom z M. i to ta właśnie przyczyna, nie leżąca po stronie powódek, była - w ocenie Sądu- rzeczywistym asumptem do wypowiedzenia im przez pozwanego pracodawcę umów o pracę. Co istotne na stanowiska powódek nie zostały zatrudnione nowe osoby, co dodatkowo świadczy o pozorności przyczyny wypowiedzenia umów o pracę wskazanej w oświadczeniach z dnia 19 sierpnia 2019r. i z dnia 24 września 2019r.

W świetle powyższego, wobec uznania, że wypowiedzenie M. B., K. C., I. K. (1), E. F., T. G., K. J. i D. K. umów o pracę zawartych na czas nieokreślony było niekonkretne, niejasne i niezasadnione, Sąd - na podstawie art.45§ 1 k.p. w zw. z art. 47¹ k.p. i art. 36 § 1 pkt 3 k.p.- zasądził od strony pozwanej na rzecz każdej z powódek odszkodowanie za niezgodne z prawem i niezasadne rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem i orzekł jak w punktach 1,5, 9,13, 17, 21 i 23 wyroku.

Zasądzone j/w. odszkodowania zamknęły się kwotami żądanymi przez wszystkie powódki – 6.750,00zł. brutto, mimo że liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy powinno wynosić nieco więcej, bo 6.773,76zł brutto (3 x 2.257,92zł. brutto), jednak Sąd - zgodnie z art. 321 §1 k.p.c.- nie mógł wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie, a z uwagi na fakt, iż powódki na rozprawie w dniu 23 stycznia 2020r.(k. 160, e-protokół z dnia 23 stycznia 2020r.-min. 00:02:47-00:03:48), wyraźnie wniosły o zasądzenie - każda na swoją rzecz -od pozwanego kwoty 6.750,00zł. brutto, zatem Sąd, będąc związany żądaniem pozwu, zasądził odszkodowania w wysokości jakiej oczekiwały.

Uznał jednak Sąd, iż nadając z urzędu wyrokowi w punktach 4,8,12,16,20, 24 i 28 - na podstawie art. 477² §1 k.p.c.- rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika, winien posłużyć się prawidłową, wskazaną przez pozwanego na żądanie Sądu (k. 137), kwotą w/wym. wynagrodzenia i stąd też rozstrzygnięcie jak w/wym. punktach wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 k.p.c.

W punktach 2,6,10,14,18,22 i 26 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Kasy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu, opłaty od pozwów w kwocie po 1.260,00zł, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolnione były powódki, orzekając tak na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r.o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.). Sąd miał przy tym na względzie fakt, iż pierwotnie żądanie pozwów sprowadzało się do uznania za bezskuteczne dokonanych przez pozwanego wypowiedzeń umów o pracę, a w przypadku upływu okresu wypowiedzenia i rozwiązania stosunków pracy- przywrócenia powódek do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach pracy i płacy, co zdeterminowało obowiązek tymczasowego wyłożenia przez Skarb Państwa-Kasę Sądu Rejonowego w Inowrocławiu opłat od pozwów zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 23¹ k.p.c.

W punktach 3,7, 11, 15, 19, 23, i 27 wyroku, mając na uwadze stanowisko wyrażone w mającej moc zasady prawnej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011r., I PZP 6/10, OSNP 2011/21-22/268, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz każdej powódki kwotę 180,00zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a to zgodnie z §9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.-Dz.U. 2018, poz. 265).

I., dnia 6 kwietnia 2020r.

Sędzia Alicja Lisiecka